

ZÁBĚR

A vůbec jeho první číslo

Vyhlašujeme soutěž o nejlepší logo časopisu!

Hledáme šikovnou tvůrčí hlavu, která nakreslí logo našeho časopisu. Jistě jste zaregistrovali, že se časopis jmenuje Záběr. Proč? Zabírání je to totiž ta nezákladnější vodácká dovednost, která nesmí být zanedbávaná. Jméno časopisu má charakterizovat náš oddíl a inspirovat nás k těm nejlepším výkonům. Hlavní pointa je ta, že zabereme a dáme do Záběru, jako tuto fotku. Fotku, kterou jsme zde dali jako úvodní by vás mohla inspirovat k zhotovení loga. Proto zadání naší soutěže je: Co nejjednodušeji a nejmýstižněji nakreslit foťák zabírající zabírajícího člověka. Chcete-li se účastnit naší soutěže, tak mi svá díla odešlete do pátku 11.3 na můj email: marticka.lev@gmail.com. Ať vás provází originální nápady a osobitý umělecký um.

Redakce se těší na vaše výtvary.

Štíčí úspěchy mimo oddíl

Naši členi uspěli v
matematické olympiádě
okresní kolo
matematické olympiády
Kajka 4.-6. místo
Sekyrka 10. -11. místo
Cukr úspěšný účastník

Titanic připlouvá do Prahy!

Ve středu 10.2. 2016
nám areál PVA
Letňany otevřel
velkolepou výstavu o
Titanicu. Otevírací
doba: **výstava je
otevřená:
od 10. 2. 2016 do 30.
6. 2016**

**Pondělí - Neděle
(POKLADNA se zavírá
v 18:00)
9:00 - 20:00**

Více na:
www.vystavatitanic.cz

Naše lodě donedávna neměly ani jména! Tuto skutečnost jsme letos napravili obřadním křtěním. Každá posádka si mohla vybrat jméno jedné slavné lodi a pojmenovat po ní tu svou. Představím vám volbu posádky Kosatek.

Rainbow clippers

Rainbow clippers byla jedna z plachetnic, které v roce 1845 brázdily moře a oceány. Byla to první obchodní plachetnice, která byla postavena podle návrhu, jenž byl spočítán na papíře. Počítalo se zde s výtlakem, vztlakem a dalšími parametry které se dříve zanedbávaly. Měla dva majitele: Howland a Aspinwall. Byli to majitelé obchodní firmy, která sídlila v New Yorku. Pro tuto firmu byla postavena pány Stephen Smith a John Dimon. Tito dva pánové se specializovali na clipper lodě a parníky. Toť něco málo k historii.

Tuto loď si vybrala posádka kosatek. Protože věří, že jsou tak chytrí jako páni Stephen Smith a John Dimon, kteří tuto plachetnici spočítali. Na vybírání jmen pro naše lodě zazněla spousta jmen a jedním z nich i RAINBOW.

Námořní akademie

V létě a na podzim se naši roveři účastnili Námořní akademie. Námořní akademie je čekatelský kurz, který naučí mnoha dovednostem, co jsou zapotřebí k vedení oddílu. Na konci tohoto kurzu se skládají Čekatelské zkoušky. Zvládnete-li je, tak můžete vést skautský oddíl. Tohoto kurzu se zúčastnili hned čtyři štiky: Mája, Pája, Bukač a Rádio. Co se na takové Námořní akademii dělá? Jaké zážitky si naši roveři odnesli? V čem se liší Námořní akademie od našeho stálého tábora? To všechno a mnohem více se dozvíte z rozhovoru s rovery.

Andrea

Rozhovor:

Zulu: Ahoj Andy, jaký to byl pocit zastupovat kormidelníka při výběru jména lodí?

Andrea: No docela jsem se bála, že vyberu něco, co se Martě nebude líbit, nebo řekne, že jsme měli vybrat něco jiného, ale když jsme to odhlasovali skoro jednohlasně, tak jsem z toho měla dobrý pocit.

Zulu: Chtěla by si jméno lodi změnit (pokud by to šlo) a popřípadě na jaké?

Andrea: Toto jméno bych nechtěla měnit za žádných okolností.

Zulu: Proč si se rozhodla zrovna pro toto jméno?

Andrea: Rozhodla jsem se hlavně kvůli tomu, že je to první vypočítaná loď a značí to, že jako její posádka jsme bystré a chytré.

Zulu: Myslíš že, jméno k naší lodi sedí?

Andrea: K posádce si myslím sedí. Nejsme nejrychlejší a asi ani nejsilnější, ale naše síla spočívá v rozumu. Sice naše loď není duhová nebo něco takového, ale každá loď v dnešní době je vypočítaná, takže asi ano!

Zulu (Míša)

Jak to, že náš oddíl funguje? Jaké máme vztahy? A co vedení oddílu? To vše se dozvíte se teď hned!

O

KORMIDELNÍKA

Č

I

M

A

AHOJ! Štiky Hradec Králové zdraví všechny čtenáře našeho časopisu. Ať už jste rodiče, rodina či jiní přátelé vodního skautingu, tak bychom vám chtěli představit, jak fungujeme a držíme pohromadě v přátelské atmosféře.

Štíky jsou chlapci a dívky, většinou ve věku od sedmi let a jsme zařazeni do pěti posádek: Žraloci, Kladivouni, Delfíni, Kosatky. Donedávna byly posádky pouze čtyři plus ještě tzv. Okouni aneb vedoucí co pouze okouní.

Na našem posledním táboře se naši staří kormidelníci rozhodli, že si vytvoří vlastní posádku a odstoupí ze svých starých. Tak vznikla roverská posádka jménem Narvalové. A ve zbývajících posádkách nastoupili na místo kormidelníků dosavadí člunaři.

S nástupem nových kormidelíků přišly i různé změny. Např. posádka Žraloků obsazující třetí až čtvrtá místa, se umístila s novým kormidelníkem Kečupem v celkovém bodování posádek na prvním místě. U Žraloků to snad bylo vůbec poprvé, co se jim toto zdařilo. Zkrátka s novým kormidelníkem přichází změna.

Představte si, jaké to je, být člunařem a potom vám na táborové radě oznámí: „Kormidelníci odstupují ze své funkce, kormidelníky se stanou člunaři“. Každého člunaře to muselo velmi zarazit, protože není jednoduché nést břemeno zodpovědnosti za svou posádku a starat se o členy své posádky a tak i silnému člunaři se dostaví strach, pochyby, slzy a teprve potom přijde pevné odhodlání. Velení posádky není jednoduché. Neznamená to udávat nesmyslné rozkazy a pokládat za samozřejmost, že je posádka splní. Trvá to nějakou dobu, než kormidelník získá

autoritu a naučí se své posádce velet a efektivně řešit nesváry mezi členy.

Každý, kdo se účastní táborových porad a má funkci ve vedení vidí problémy, které předtím neviděl. Ti, co si nestěžují a nepodílí se na vedení, tak tato fakta nevidí a nepřemýšlí o tom. Kormidelník se učí, jak lidi motivovat, jak jim říct o službu, naložit práci, namazat med kolem pusy (obrazně řečeno). Má působit sebevědomě a být členům posádky oporou a každý člen a obzvláště ti mladší mají vědět, že když jim něco nepůjde, nebo si nevědí rady, cítí se osamělí a ztracení, tak je tu pro ně jejich kormidelník nebo jiný starší člen.

Být kormidelníkem samozřejmě neznamená vozit se. Dávat posádce těžkou a špinavou práci a sám dělat, co mu je po libosti, to je špatný a sobecký přístup. V naší táborové kuchyni bylo napsáno: „KORMIDELNÍK SE SNADŠENÍM VRHÁ DO TĚŽŠÍCH PRACÍ JAKO MYTÍ NÁDOBÍ, KRÁJENÍ CIBULE, RADOSTNĚ NÁSLEDOVÁN SVOU POSÁDKOU“. Naše Kapitánka tímto chtěla vyjádřit, že kormidelník musí být své posádce příkladem a nesvalovat nejhorší práce na méně oblíbené členy, být optimistický a do všeho se vrhnout s vervou.

Posádka ale nemá pouze kormidelníka, má i svého člunaře. Člunař je kormidelníkův zástupce a pravá ruka. Pomáhá řešit spory, bolístky, slzičky a jiné věci které nesmí zůstat bez povšimnutí,

aby se členům v oddíle líbilo. Oddíl nás učí osamostatňovat se od rodičů a žít jinak než v neustálém komfortu.

Vedení tvoří ještě naše dvě chůvičky a to Olda s Kocourkem. Olda je starší muž ve zralém věku, ale věčně plný sil. I když je sychravý podzim, vrhne se do vody pro odplouvající loď. Nikdo nezpochybňuje jeho autoritu. Chůvička je Olda protože, se k nám chová se samozřejmostí, že všechno zvládneme sami a nikdo za nás nic dělat nebude. Neznamená to, že vám Olda nesbalí spacák, naopak mile rád vám ho sbalí, když to příště zvládnete sami. O Kocourkovi bych chtěla říct, že za vznik Štik může on. To on vnukl Renče nápad založit oddíl. Kocourek je opravdu chůvička z povolání, nedokáže skrývat své obavy o nás jako Olda. Je na to příliš starostlivý, aby se nám něco nestalo, abychom měli vyčištěné zoubky, namazali se opalovacím krémem, myli se nejméně dvakrát týdně, měnili si slippersy a kalhotky, byli pořádně vyspinkaní. Olda je ale větší drsoň (drsná chůvička).

A jak se říká, to nejlepší na konec, a to je naše kapitánka Renča. Renča je moc suprový člověk. Je moudrá, veselá, optimistická a čišší z ní elán. Má velký smysl pro humor, který nás provází všude spolu s ní. Je s námi ve velkém přátelském vztahu a přitom je to pořád velká kapitánka. Zlobí se pouze ve výjimečných situacích a to potom člověk bere na větší váhu a pro příště je poučený. Bez Renči by

nebyl Štičí oddíl Štičím oddílem a spolu s ní je život v oddíle krásný.

Marta

Rozhovor s rovery o Námořní akademii

Proč jsi tam jel/a?

Všichni: Protože nám Renča řekla, ať tam jedem.

Těšil/a jsi se nebo ses spíše obával/a? Proč?

Mája: Vzhledem k tomu, že jsem vlastně vůbec nevěděla, co to je tak ani jedno.

Bukač: Dva týdny před odjezdem jsem se koukala na videa o "Námořce" a začala jsem se hodně bát. Bála jsem se, i když jsme přijeli, ale potom to bylo super.

V čem se liší Námořní akademie od našeho stálého tábora?

Pája: Ráda bych řekla úplně ve všem ale nebude to pravda, protože se spí ve stanech a vaříme tam jídlo a tak. Ve spoustě věcí.

Mája: Je to o dost náročnější.

Bukač: Víc se toho dozvíš.

Jaký jste měli program dne?

Rádio: Budíček, dopoledne hry a přednášky, oběd. Odpoledne zase hry a přednášky pak večere, hra, spánek, hra, spánek.

Bylo to těžší na fyzickou námahu nebo na myšlení?

Pája: Na obojí. Byla jsem unavená. Na myšlení tam byly hlavně přednášky.

Rádio: Pro mě byla těžší psychicky, ale fyzicky taky nebyla lehká.

Jaké jsi měl/a vztahy s rovery z jiných oddílů?

Pája: Velmi přátelské. Tady jsem se opravdu poučila o tom, že heslo společný nepřítel sblízuje je naprosto pravdivé.

Mája: Je tam hodně potřeba týmová práce, takže se tam se všemi hodně sblížíš.

Co sis z kurzu odnesl/a?

Pája: Určitě spoustu kamarádů. Potom zkušenosti z přednášek a nejspíš i lepší fyzičku.

Rádio: Kamarády a poznatky z toho jak to chodí u jiných oddílů.

Nějaký zážitek nebo hláška?

Bukač: „Kadete, vy se mi smějete za zády do očí?“ (smích)

Mája: Jednou když pršelo tak na zemi byli takové obrovské kaluže a já jsem v jedné stála a důstojník říká: „No kadete, vy jste se nám tady počůrala?“

Zdály se ti Čekatelské zkoušky těžké?

Rádio: Ne. Učil jsem se až na místě.

Mája: Předem je to docela stres. Je dobré si to předem přečíst, ale je to lehké a jsou tam opravdu jen základní věci.

Andrea

No kadete, vy jste se nám tady počůrala?

